

36615

202
1902

Porcijunkula.

Spisal P. Aljfonz Furlan,
mašnik frančiškanskega reda.

V Novem mestu.

Založil tretji red. — Tisk. J. Krajec nasl.

1902.

21038

Z dovoljenjem visokočastitega knezoškofijstva
ljublanskega dne 18. junija 1902. št. 2575. in pre-
častitega redovnega provincijaljata dne 21. ju-
nija 1902. št. 319.

030032558

Porcijunkula.

I. Kaj je porcijunkula?

Porcijunkula je majhina cerkvena naše ljube Gospe angeljske na Laškem pri mestu Asizu. Sezidali so jo štirje puščavniki, ki so prišli okoli 350 let po Kristusovem rojstvu iz Jeruzalema v Rim na božjo pot. V oltar so postavili podobo Matere božje vnebovzete, in ker je bilo na podobi okoli Matere božje veliko angeljev, so imenovali ljudje to cerkvico navadno: kapelica Matere božje angeljske. Čez sto let potem jo je dobil sv. Benedikt. Ker je bila zapuščena, jo je nekoliko popravil; zraven cerkvice je sezidal hišico za redovnike, ki je imela majhin vert in nekoliko zemlje. Ta mali kos zemlje so redovniki sv. Benedikta latinsko imenovali porcijunkula, po našem majhin delček. Po zemlji so pravili tudi

samostanu in cerkvici porcijunkula¹⁾. Ta cerkvice porcijunkula je bila vže od začetka zelo sloveča; verni so jo radi obiskavali in v raznih potrebah Marijo pomoči prosili. Tudi gospa Pika, mati sv. Frančiška Serafinskega, je rada v njo hodila, in v njej je sprosila sina, sv. Frančiška. Sv. Frančišek jo je pozneje zopet popravil in sprosil od benediktinskega opata. Opat mu je podaril cerkvico, zapuščeni samostan in cerkveno zemljo. To cerkvico je sv. Frančišek zelo rad imel, v nji je pogosto molil in tudi razne nebeške prikazni imel. Neko noč, leta 1216. se mu je prikazal sam Jezus sè svojo Materjo v brezštevilni množici angeljev in mu je rekel, da naj kaj prosi za zveličanje ljudi. Sv. Frančišek je stermel in si ni upal prositi. Ko ga je pa nagovarjala Mati božja in Jezus sam, da naj le prosi, je prosil, da bi prejel popolni odpustek vsak, ki pride v to cerkvico, porcijunkulo, po dobro opravljeni spovedi. Kristus je vslišal njegovo prošnjo, poslal ga je pa vendar le k svojemu

¹⁾ P. Cristof. da Lanciano O. F. M.: La porziuncola, 1884.

namestniku, papežu, da mu tudi on poterdi ta odpustek. Drugi dan je šel sv. Frančišek z bratom Masejem na vse zgodaj v Perudžo, k papežu po odpustek. Papež Honorij III. mu odgovori, da to ne gre tako lahko; zakaj, kedor želi odpustek, ga mora tudi zaslužiti. „Vender, za koliko let pa hočeš ta odpustek?“ ga vpraša papež. Na to odgovori sv. Frančišek: „Nečem let, temuč duše“. Papež ga dalje vpraša: „Kako hočeš duše?“ Sv. Frančišek odgovori: „Sveti oče, ako je ljubo Vaši svetosti, da bo vsaki, kedor pride v cerkev, skesan, spovedan in odvezan od mašnika kaker je potreba, rešen vsega zadolženja in vseh kazni v nebesih in na zemlji od dne, ko je bil kerščen, do tega dne, ko vstopi v to. cerkev“. Papež mu na to reče: „Dosti je, kar hočeš, o Frančišek, in sicer bolj božje delo je kaker pa kakega človeka; sveta rimska cerkev pa tudi nima navade dajati takih odpustkov“. Sv. Frančišek odgovori: „Gospod, kar prosim, ne prosim jaz, temuč v imenu tistega, ki me je poslal, Gospoda Jezusa Kristusa“. Papež mu je nato dovolil odpustek, ali na prigovarjanje kardinaljev je določil, da se ga morejo verni

vdeleževati samo eden dan v letu, dneva pa ni določil.

Neko noč mesca januarja leta 1217., je sv. Frančišek zopet molil v celici na vertu blizu cerkvice Marije angeljske. Satan ga je skušal, da naj ne dela tako ostre pokore; ker je mlad, se bo že pozneje v starosti še lahko pokoril. Sv. Frančišek je spoznal satanovo skušnjava, slekel obleko in se valjal po ternju, dokler ni bil ves oboden in kervav. Tako je zapodil skušnjavca, ternje je pa pognalo veliko lepih, belih in erdečih vertnic (gartrož). Listje teh vertnic je še zdaj kaker da bi bilo s kervjo omadeževano. Nato se mu angelji prikažejo in ga vabijo, naj gre v cerkvico Matere božje angeljske, kjer ga čaka Jezus z Marijo v veliki množici angeljev. Sv. Frančišek vzame seboj 12 belih in 12 erdečih vertnic in gre v cerkvico. Pred oltarjem prosi prav ponižno Jezusa, da bi mu povedal dan podeljenega odpustka. Jezus mu reče, da naj bo tisti dan, ko je bil sv. Peter rešen verig in ječe, ter da naj gre v Rim povedat njegovemu namestniku (papežu), za priče naj vzame seboj nektare tovariše, ki so slišali vse te

reči in pa neketere vertnice (gartrože). Sv. Francišek se je odpravil v Rim, k sv. očetu papežu Honoriju III.; seboj je vzel brate Petra Katánija, Bernarda iz Kvintavále in Angelja iz Rijéta, in šest vertnic, tri bele in tri erdeče. Papežu je vse povedal, kar se mu je dogodilo in ga je prosil, da naj določi dan imenovanega odpustka.

Ko se je papež prepričal o resničnosti te dogodbe, je pisal škofom asiškemu, perudškemu, toderskemu, folinjskemu, spoletškemu, nočerskemu in gubijskemu, da naj prvega avgusta slovesno razglasijo odpustek, keterega je dovolil Francišku za cerkvico porcijunkula. Ta dan je sv. Francišek pridigal pred imenovanimi škofi in veliko množico vernih, in ožňanil popolni odpustek, keterega mu je papež dovolil za vse čase. Imenovani škofje pa so hoteli razglasiti ta odpustek samo za deset let, ali vsak ga je razglasil zoper svojo voljo za vse čase.

Tega odpustka so se verni zelo vdeleževali, in navadno so mu pravili porcijunkula po cerkvi porcijunkula, v kateri se dobiva. Porcijunkula ni tedaj svetnica, ne sestra sv. Franciška, temuč cerkvica

Matere božje angeljske in pa popolni odpustek, ki se v nji dobiva 2. avgusta.

II. Kje se zdaj dobiva odpustek porcijunkula?

Dolgo časa so verni prejemale ta odpustek samo v cerkvi porcijunkuli. Ker bi se ga mnogi radi vdeleževali, pa jim ni bilo mogoče hoditi na Laško v Asiz, je dovolil papež Gregor XV., da morejo prejemati ta odpustek v vseh frančiškanskih¹⁾ in v kapucinskih²⁾ cerkvah in sicer 2. avgusta. Papež Klemen X. je podelil ta odpustek tudi cerkvam minoritov.³⁾ **Papež Leon XIII.** je zopet dovolil udom tretjega reda in sicer za večne čase, da se morejo vdeleževati tega odpustka tudi v cerkvi ali kapeli, kjer je vpeljan tretji red.⁴⁾ Inocencij XI. je dovolil, da morejo verni darovati ta odpustek dušam v vicah.⁵⁾ Inocencij XII. in drugi papeži so dovolili, Pij IX. pa je poterdil da more

1) Gregor XV. Bulla Spelndor paternae gloriae, 4. Jul. 1622.

2) Gregor XV. 12. Oct. 1622.

3) Clemens X. 3. Oct. 1670.

4) S. C. Indulg. et Relig. 11. Sept. 1901.

5) Innocent. XI. Bulla Alias 22. Jan. 1687.

ta odpustek tolikokrat, kolikerkrat kedo obišče od prvih večernic 1. avgusta do večera 2. avgusta kako cerkev treh redov sv. Frančiška, ali pa kako drugo cerkev, ki ima ta odpustek¹⁾)

III. Kedaj se dobiva ta odpustek?

Papež Honorij III., Gregor XV. in drugi papeži so določili, da morejo prejemati ta odpustek drugega avgusta, ko se obhaja v frančiškanskih cerkvah ob letnica posvečenja veličastne cerkve, bazi-like, v kateri je zdaj cerkvica Matere božje angeljske ali porcijunkula. Cerkev pa, ki ima odpustek porcijunkulo, lahko začneš obiskovati že prvega avgusta popoldan, ko začnejo v cerkvi večernice peti ali moliti okoli druge ure popoldne,²⁾) in potem ves popoldan, celo noč, in drugega avgusta do mraka zvečer.³⁾)

1) S. C. Indulg. 22. Febr. 1847.

2) „Indulgentiae non accipiunt pro die sequenti, nisi in primis vesperis more ordinario, i. e. hora circiter secunda postmeridiana“ Martinucci: *Manuale ecclesiasticorum*.

3) „Usque ad integrum ipsius . . . dici vespertinum crepusculum“ Benedict. XIV. 5. Mai 1749.

VI. Kaj zahteva sv. cerkev za odpustek porcijunkulo?

Sveta cerkev zahteva zdaj za ta odpustek, da se vsak dobro spove, vredno obhaja, in pa da za vsak odpustek posebe kako cerkev, ki ima ta odpustek obišče in v nji nekoliko moli po namenu svetega očeta papeža.

1. Ako želiš tedaj prejemati ta odpustek, skerbi, da boš opravil dobro spoved. Spoveš se lahko drugega avgusta, ali pa dan poprej 1. avgusta, zjutraj, dopoldne, popoldne ali zvečer; da, papež Leon XIII. so dovolili, da moreš sveto spoved opraviti že 30. julija ¹⁾ in sicer v vsaki cerkvi, kjerkoli hočeš. Ako hodiš k sv. spovedi redno vsaj enkrat na teden, ni potreba še posebe opraviti sv. spovedi za porcijunkulo, ako nimaš smertnega greha; ²⁾ če pa ne hodiš k spovedi vsak teden, moraš opra-

¹⁾ Leo XIII. 14. Jul. 1894.

²⁾ Decr. auth. num. 364 ad 1. V neketerih škofijah imajo dovoljenje, da velja dvatjedenska spoved za odpustke. Udje tretjega reda se morejo vdeležiti popolnega odpustka tudi ako se ne spovedo vsak teden, zadosti je, da še ni preteklo osem dni od zadnje spovedi in da nimajo smertnega greha na svoji vesti. S. C. I. 18. Jun. 1876.

viti spoved tudi, ako bi bil samo pet dni pred porcijunkulo pri spovedi in ne bi storil nobenega smertnega greha, ker to tirja sveta cerkev za odpustek. Spoved moraš opraviti posebno pa še, ako imaš na svoji duši kak smertni greh; zakaj nobeden odpustek, tudi porcijunkula ne odpušča naravnost grehov, ne smertnih, ne majhinih, ne večne kazni. Smertni grehi in večna kazen se odpuščajo naravnost samo, ko kedo prejme zakrament svetega kersta in svete pokore. Ako želiš tedaj prejeti popolni odpustek, morajo biti najprej odpuščeni tvoji grehi, veliki in majhini ter večna kazen. Odpustek odpušča samo časno kazen grehov, katero bi moral preterpeti na tem svetu, ako poterpežljivo prenašaš trpljenje, bolezen in druge križe, ketere ti Bog pošilja, ali ako delaš pokoro, ako se postiš, miloščinjo daješ in druga dobra dela opravljaš, ali pa po smerti v vicah. To časno kazen odpušča odpustek vso, ali pa večji ali manjši del, ko so že po dobro opravljeni sv. spovedi odpuščeni grehi in z njimi seveda tudi večna kazen.

2. V cerkvici porcijunkula ni predpisano obhajilo. Papež Gregor XV. je za-

povedal,¹⁾ da mora vsak vredno prejeti sv. obhajilo za ta odpustek zunaj Asiza. K sv. obhajilu lahko pristopiš na porcijunkulo, to je drugega avgusta, ali dan poprej prvega avgusta ali pa celo 30. julija v katerikoli cerkvi hočeš.

3. Za vsak odpustek moraš posebe cerkev, ki ima ta odpustek, obiskati in v nji nekoliko pobožno in skesano moliti po namenu sv. očeta papeža. Treba tedaj, da za vsak odpustek greš v cerkev, v nji nekoliko moliš za odpustek, potem pa iz cerkve greš; ako se hočeš vdeležiti še drugega odpustka, moraš zopet v cerkev iti in v nji moliti za odpustek, in tako treba za vsak odpustek posebe.

V cerkvi moli nekoliko, pa pobožno po namenu našega očeta papeža. Za ta odpustek lahko moliš sam ali pa z drugimi, kleče ali pa stojé vsaj pet očenašev, češčenamarij in čast Očetu, ali pa druge molitve, postavim rožni venec, litanije, ali pa ene ali druge molitve za odpustke, ketere nahajaš v boljših molitvenih knjižicah. Po noči, ali ko ne vidiš brati, moli očenaše,

1) Gregor XV. Bulla ut supra.

rožni venec, po dnevu pa druge molitve, da se ne boš naveličal moliti očenašev, in da ne boš rastreseno molil. Moli za odpustke vedno po namenu svetega očeta papeža. Papeži pa imajo navadno ta le namen, da moliš za povišanje svete katoliške cerkve, za razširjanje svete vere, za pokončanje krivih ver in razkolništev, za spreobrnjenje grešnikov, za mir in edinost mej kerščanskimi vladarji in za druge potrebe kerščanstva. Ni pa ravno potrebno, da bi se spominjal vseh teh namenov, ko moliš za odpustek, temuč je zadosti, ako moliš po papeževem namenu.

Vdeležuj se obilno, blagovoljni bravec, tega odpustka, ker ga moreš večkrat prejeti, ako hočeš tudi sto in še¹⁾ večkrat za se¹⁾ in pa tudi za duše v vicah. Gotovo imaš v večnosti stariše, ali brata, ali sestro, ali kakega drugega sorodnika, dobrotnika, ali kakega prijatela ali znanca, ki morebiti zavoljo tebe terpi v vicah in te sè svetim Jobom pomoči prosi: „Vsmilite se me, vsmilite se me, vsaj vi prijateli moji!“ (Job. 19, 21).

¹ S. C. J. & ss, Reliq. 17. Aug. 1892.

Molitve za popolne odpustke.

Za prvi popolni odpustek lahko moliš litanije vseh svetnikov, cele ali pa samo do „jagnje božje“, drugo polovico litanij pa moreš moliti za drugi popolni odpustek. Za tretji odpustek lahko moliš litanije presv. Imena Jezusovega; za četrti odpustek moreš moliti litanije presv. Serca Jezusovega, za peti odpustek pa litanije Matere božje lavretanske. Za druge popolne odpustke lahko moliš rožni venec, cel ali pa po tri skrivnosti, ali pa sledeče molitve.

Perva versta.

1. **Za svetega očeta papeža.** Vsemogočni, večni Bog, vsmili se svojega služabnika našega papeža, in ga vodi po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel in z vso močjo storil. Očenaš, češčena Marija, čast bodi Očetu.

2. **Zoper sovražnike svete cerkve.** Svoje cerkve prošnje, prosimo te, Gospod, poto-lažen sprejmi, da ti bo, ko bodo zaterte vse zopernosti in zmote, v varni prostosti služila. Amen. Oče naš, češčena Marija, čast bodi Očetu.

3. **Za mir.** O Bog! od keterega pridejo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša serca tvojim zapovedim vdana, in po zatertem strahu sovražnikov, časi s tvojo pomočjo varni in mirni. Amen. Oče naš, češčena Marija, čast bodi Očetu.

4. **Molitev za spreobernenje krivovercev in razkolnikov.** O Marija, mati milosti, in pribežališče grešnikov, prosimo te, glej se svojimi vsmiljenimi očmi na neverne in razkolne narode. Ti si sedež modrosti, razsvetli tedaj njih pamet, ki je nesrečno v temoto nevednosti in greha zapletena, da bodo jasno sprevideli, da je sveta katoliška, apostoljska in rimska cerkev edino prava cerkev Jezusa Kristusa, in zunaj nje ni mogoče najti svetosti in zveličanja. Slednjič stori, da se bodo popolno spreobrnili, ko jim boš dobila milost, da bodo sprejeli vse resnice naše svete vere, in se podvergli rimskemu papežu, namestniku Jezusa Kristusa na zemlji, da bo, ako bodo prav hitro se sladkimi vezmi božje ljubezni z nami zedinjeni, ena sama čreda pod enim in ravno tistim pastirjem, in da bomo vsi

skupaj, o slavna Devica, z veselim srcem večno peli: Veseli se, o Devica Marija, zakaj vse krive vere na celem svetu si samo ti pokončala. Amen. (Odpustek 300 dni enkrat na dan, ako zmoliš še tri češčenemarije. Pij IX. 30. decembra 1868. Oče naš, češčena Marija, čast bodi Očetu.

Druga versta.

Molitev za ohranitev sv. vere.*)

O moj Odrešenik! ali so tisti strašni dnevi prišli, ko boš ti le malo kerdelo kristjanov našel v duhu prave vere živeti? — Ali nam hočeš svojo mogočno roko v svoji pravični jezi odtegniti? — Boš li za voljo pregreh in razuzdanosti zaslepljene množice šibo svoje pravice brez odloga nad nas iztegal? — O začetnik in dokončevavec naše sv. vere! v britkosti svojega prežaljenega in ponižanega serca te pohlevno prosimo in zarotimo: nikar da bi luč prave sv. vere med nami vgasnila! Spomni se svoje neskončne milosti in milo

*) (To molitev za odpustke so rajni lavan-tinski knez in škof A. M. Slomšek l. 1848. vernikom priporočili, in je silno primerna žalostnim razmeram sedanjega časa.)

glej vinograd svoje sv. cerkve, keterega je tvoja desnica zasadila, prelita kri toliko tisoč marternikov zalivala, rosile solze toliko spokornikov; keterega so aposteljni s tolikim trdom obdelovali, spoznovavci s toliko serčnostjo sovražnikov branili, in nedolžne device sè svojimi molitvami rodovitnega storile.

Božji Zveličar! oberni svoje oči na tiste pobožne duše, ketere neprenehoma svoje čiste roke k tebi vzdigujejo in te prosijo, da nam ohraniš predragi dar prave sv. vere. Odloži še, pravični Bog! odloži še, nas obsoditi in zavreči. Oberni svoje oči od naših grehov in ozri se na presveto Kri, ketera je bila na križu v naše zveličanje prelita, in ketera se še dan na dan na oltarju za nas daruje. Ohrani nam pravo, sveto rimsko-katoliško vero! — Naj nas bolezni obiskujejo, — naj nas zaničevanje zadeva — naj nas nadloge stiskajo, — le sveto vere nam nikar ne vzemi! — Dokler pravo sv. vero imamo, vse zopernosti lahko prenašamo; ako nam pa sv. vero vzameš, bila bi naša nesreča brez konca in kraja velika!

O Jezus! ti si našo sv. vero vstanovil, ti jo tudi čisto in živo mej nami ohrani. Ohrani nas v sv. katoliški cerkvi — v

čolnu svetega Petra, in nam milostno dodeli, da se vselej zvesto deržimo skale, na katero si ti svojo cerkev sezidal, in da smo v vseh rečeh pokorni sv. cerkve vidnemu in najvišjemu poglavarju, tvojemu namestniku na zemlji. Naj ostane naša cerkev edina, naj v svetosti raste in se širi po vsem svetu, in naj se sovražnikova roka apostoljskega sedeža ne dotakne!

O Jezus! ti naše sv. vere varih, ohrani in razsvetli tudi našega cesarja in vse deželske gosposke, da nas v miru vodijo po stezi pravice. — Vkroti in spreoberni sovražnike svete cerkve. — Dodeli vsem kraljem in oblastnikom, pa tudi vsemu kerščanskemu ljudstvu mir in razumenje. — Poterdi in ohrani nas vse v svoji sveti službi, naj tebi živimo in tebi vmerjemo. — O Jezus, ti začetnik naše vere! tebi živimo, tebi vmerjemo, tvoji smo živi in mrtvi. Amen.

Potem moli ravno po tem namenu
5 očenašev, češčenamarij in čast bodi Očetu.

Tretja versta.

Ź.: Molimo za gospoda našega papeža.

O.: Gospod ga ohrani, in živi ga in

osreči ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovim sovražnikom. Oče naš, češčena Marija, čast bodi Očetu.

Ÿ.: Da svojo sveto cerkev vlada in ohrani,

O.: Prosimo te, vsliši nas! Oče naš, češčena Marija, čast bodi Očetu.

Ÿ.: Da pastirja apostoljskega in vse cerkvene stanove v svoji sveti veri ohrani,

O.: Prosimo te, vsliši nas! Oče naš, češčena Marija, čast bodi Očetu.

Ÿ.: Da sovražnike svete cerkve ponižaj,

O.: Prosimo te, vsliši nas! Oče naš, češčena Marija, čast bodi Očetu.

Ÿ.: Da kerščanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo edinost daruj,

O.: Prosimo te, vsliši nas! Oče naš, češčena Marija, čast bodi Očetu.

Četerta versta. *)

1. Za papeža, duhovsko gosposko in vstanove svete cerkve. O moj ljubeznivi Bog, o moj Jezus, nevidni poglavar svete, rimske, katoliške cerkve, katero si hotel sezidati

*) Po Dr. Joh. Zwenger, Ablass und Jubiläum.

na sv. Petru, kaker na terdi skali, ponižno te prosim, glej milostljivo naslednika, pervaka apostelnov in tvojega namestnika, našega očeta papeža! Glej svojega mazi-ljenca! Njemu si izročil svojo čredo, da naj jo pase; njemu si zapovedal, da naj poterjuje svoje brate, prosim te tedaj, da ga razsvetluj z lučjo sv. Duha, in sè svojo vsemogočno milostjo krepčaj, da bo mogel tvojo cerkev modro vladati in vse po potu zveličanja voditi. Pomagaj mu posebno, o moj Gospod in Bog, takrat ko razsaja sovraženje, preganjanje in viharji! Vsliši mojo molitev, kaker si nekedaj vslišal molitev tvojih vernih, ko je bil sv. Peter v ječi; in kaker si takrat poslal svojega svetega angelja, da je rešil tvojega aposteljna, ravno tako hiti pomagat tudi zdaj, da bodo vsi spoznali, da si ga ti postavil za pastirja tvoje črede, in da je poklican nas k tebi voditi.

O Jezus, dobri pastir in škof naših duš, izlij svoj blagoslov tudi na škofo tvoje cerkve, posebno pa na našega višjega pastirja . . . kateremu si me izročil, da me pase in vodi. Lepšaj jih, ketere si sam postavil, da vladajo cerkev, z onimi čed-

nostmi, ketere tirja njihova visoka služba. O milostljivi Zveličar, v sveti veri jih tako vterdi, da jih ne bo nobeden vihar vpognil; v ljubezni jih tako goreče napravi, da bodo vsem vse; v krotkosti tako neomahljive, da bodo z veseljem prenašali krivice in terpljenje; v ponižnosti tako vterjene, da bodo iskali samo tvojo čast; v hrabrosti tako nevstrašljive, da bodo tvoje svetišče zoper vse sovražnike branili; v čuječnosti tako popolne, da se ne bo mogel nobeden volk vkrasti v njihovo čredo; daj jim tudi to milost, da ne bodo zgubili nobene ovce svoje črede.

O milostljivi Gospod, prijatelj duš, prosim te tudi za vse mašnike in duhovne pastirje. Moj Bog, ti si jih postavil delivce zakladov tvojih milost, oskerbnike tvojih skrivnost in oznanjeavce tvoje svete besede, daj! da bodo to svojo sveto službo po tvoji sveti volji sveto in rodovitno opravljali. Daj jim Boga ljubeče serce, ki za tvojo službo vse stori in preterpi; daj jim vestno pastirsko skerb, ki se ne boji nobenih težav, da poišče zgubljene ovce, najdene varuje, vse pa pase. Daj jim nagnjenje do sv. čistosti, ki lepša njihovo

angeljsko službo; daj, da nam bodo zgled vseh čednost.

Nam pa podeli milost, da bomo zvesti hodili za svojimi pastirji, spolnjevali njih opominjevanja, in poslušali njihove besede, da bodo delali z veseljem in ne sè stokanjem, ker čujejo nad našimi dušami in bodo enkrat morali dati odgovor. Amen.

2. Za povišanje svete cerkve. O Gospod Jezus, Sin božji, vem, da si odkupil sveto cerkev sè svojo kervjo v naj bridkejših bolečinah in sè svojo predrago smertjo, in zato te prosim sè zaupanjem za njo. Ti si tudi rekel, da boš pri nji ostal vse dni do konca sveta, in obljubil, da je ne bodo premagala vrata peklenška, poteguj se tedaj za to sveto cerkev. Dajaj ji moč zoper njene sovražnike! O, glej zdaj njene stiske, glej zvijačo hudega sovražnika, strašno sovraštvo brezbožnih in onemoglost toliko njenih otrok! O moj Bog, pomagaj nam, in ne daj, da bi prišli v nevarnost pogubljenja tisti, ki na te upajo. Stegni svojo roko, da se bo nevihta polegla, tvoja sveta cerkev pa da bo zopet mogla v miru voditi svoje otroke proti nebesom.

3. **Za pokončanje krivih ver.** O moj Bog in moj pomočnik! Ti si iz prevelike ljubezni do vbogih človeških otrok, svojega edinorojenega Sina poslal, da bi nas on, ki je večna modrost, učil vso resnico in nam kazal pot proti nebesom. In kako ljubeznjivo je spolnil to naročilo! Kako nas je iskal, ko smo zašli! Kako skerbno je svojo besedo, kaker drago seme, sejal v serca vseh! In da bi ne mogla nikedar priti v nas kaka dvojba in vas pokvariti, je izročil svoj sveti nauk nezmotljivi cerkvi, katero treba samo dobrovoljno poslušati, kedor želi vedeti vse nauke našega zveličanja. Vender, glej o predobrotljivi Gospod! hudobni sovražnik je posejal plevel mej pšenico; nastale so krive vere in malikovanje, in oče laži jih je na tisoče napravil za svoje sužnje! O moj Bog, koliko se jih zato pogubi, koliko jih hodi popolno oslepljenih po potu večnega pogubljenja! O, ti ne želiš grešnikove smerti, o moj Jezus, ti nočeš, da bi se pogubili, za vse si terpel in vmerl, da bi te vsi spoznali in se s tem spoznanjem zveličali. O milostljivi in naj blažji Gospod, vsmili se teh zaslepljenih; odvzemi njih dušno slepoto,

razsvetli njih pamet, ogrej njih serce, in daj jim voljo, da bodo mogli zapustiti pota zmot in nevere, in se mogli verniti k zveličavni resnici katoliške cerkve! O moj Jezus, stori to, prosim te zavoljo duš, stori zavoljo tvoje časti. Ti moreš, saj si na potu v Damask iz nevernega Savla, aposteljna Pavla napravil sè žarkom svoje milosti, ti moreš tudi te zašle otroke pripeljati k njihovi materi cerkvi.

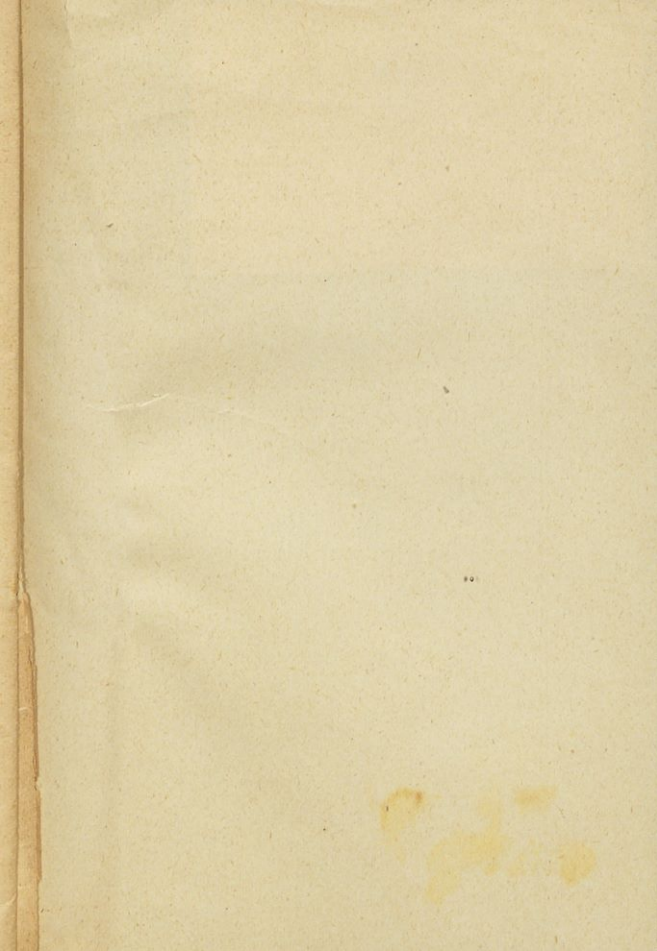
Meni pa in vsem, ki vživamo nezasluzeno milost svete vere, in smo v naročju svete cerkve, o prevsmiljeni Gospod, daj, da bomo stanovitni v veri in v nji čedalje bolj rastli! O Bog, tvoje potrebne pomoči potrebujemo v naših dneh, ko zmota in brezbožna nevera vse pokončava; brez nje ne bomo mogli obstati! O Gospod, jaz verujem, pokrepi mojo slabo vero; ne daj, da bi bil nezvest, da bi me zadela ta nesreča, da bi nezvest postal sveti katoliški veri tudi v najmanjši reči ne! vzemi rajši vse kar imam, tudi zdravje, da še celo življenje, samo ne pusti, da bi moja vera škodo terpela. Nji hočem zvest ostati do smerti, kaker otrok svete katoliške cerkve hočem živeti in umreti.

4. **Za mir in edinost.** Vsemogočni, večni Bog, moj gospod in moj kralj, kateremu je vse podložno v nebesih in na zemlji, in iz katerega izhaja vsa oblast in gospostvo, prosim te, glej vanje, ketere si postavil za svoje namestnike, da vladajo in skerbijo za red zemeljskih kraljestev. Ti si jim dal žezlo v roko, o dajaj jim tudi svojo milost, da bodo vladali po tvoji sveti volji. Pomagaj jim, da bodo tako odgovorno službo prav opravljali; napolnuj jih s pravo modrostjo, da bodo vladali tvoje ljudstvo v njegov blager in v tvojo čast; napolnuj jih s pravičnostjo, da se ne bodo nikedar ločili od pravice; uči jih vihteti meč, v strah hudobnim in pa v varstvo nedolžnih. Daj, da bo mej njimi sveta edinost in mir. O moj Bog, ti imaš v svoji roki serca kraljev, prosim te, vodi jih, da bodo ljubili tvoje svete zapovedi, in ne pripusti vojsk, nemirov in prepírov mej njimi, da bodo tvoji verni tebi služili v popolni prostosti vere. O vsmili se jih in jim pošiljaj dobre svetovavce, varuj jih slepote, nevere in strasti, in jih napravi, da bodo vredno orodje tvoje ljubeznipolne previdnosti, in možje po tvojem sercu,

kaker kralj David. Vsem njihovim podložnim pa, o Gospod, dajaj posebno v teh časih upora in nepokorščine duha dobrovoljne pokorščine in kerščanske podložnosti, da bo vse krščanstvo v miru združeno, tebi prijetno živelo in tvoje ime povelicevalo.
Amen.

**Themata concionum pro indulgentia
Portiunculae.**

1. Historia indulgentiæ portiunculæ.
2. Utilitas indulgentiarum.
3. Confessio (contritio et firmum proposit.)
4. Constantia, seu perseverantia in bono.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIENICA

00000476218